

Arrest

nr. 155 060 van 22 oktober 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 20 april 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 16 oktober 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard, van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juli 2015.

Gelet op de beschikking van 3 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 oktober 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 16 oktober 2014 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard.

1.2. Eveneens op 16 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, evenals een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod.

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt enerzijds samen met de verwerende partij de onontvankelijkheid van het beroep vast wegens laattijdigheid, voor zover het is gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag die ingediend werd conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en anderzijds stelt de Raad ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast voor zover het gericht is tegen de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en het opleggen van een inreisverbod, dit wegens het gebrek aan een ontwikkeld middel.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 1 juli 2015 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoekster richt op 7 juli 2015 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van 1 oktober 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt dat, aangezien de bestreden beslissingen werden betekend op 18 maart 2015, de beroepstermijn van 30 dagen volgens haar berekening afliep op 18 april 2015 en – daar dit een zaterdag is – moet worden verlengd tot maandag 20 april 2015. De voorzitter wijst erop dat in een correcte berekening de beroepstermijn afloopt op 17 april 2015. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking en de opmerking van de voorzitter.”*

2.5. Wat betreft de ontvankelijkheid van de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en het opleggen van een inreisverbod, betwist, laat staan weerlegt verzoekster op geen enkele wijze het gestelde dienaangaande in de beschikking. De inhoud van de beschikking blijft, voor wat betreft deze beslissingen, dan ook overeind. Wat betreft de tijdigheid van het beroep gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, kan verzoekster niet worden gevolgd waar zij aangeeft wel degelijk binnen de wettelijk voorziene termijn van dertig dagen haar verzoekschrift te hebben ingediend. Zo dient de Raad op te merken dat de kennisgeving van deze beslissing – middels persoonlijke afgifte waarbij voor kennisname werd getekend – geschiedde op 18 maart 2015. Hieruit volgt dat de wettelijke termijn om het verzoekschrift bij de Raad in te dienen afliep op vrijdag 17 april 2015 en niet slechts op zaterdag 18 april 2015, zoals verzoekster voorhoudt. Het betoog is dan ook niet van aard om afbreuk te kunnen doen aan het gestelde in de beschikking.

2.6. Gelet op bovenstaande is het beroep onontvankelijk. De exceptie van onontvankelijkheid van het beroep is gegrond voor zover het is gericht tegen de onontvankelijkheidsbeslissing inzake de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Gelet op de vastgestelde onontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen de beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en het opleggen van een inreisverbod, is er dan ook geen noodzaak uitspraak te doen omtrent de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep voor zover het gericht is tegen voormelde beslissingen, dit om een andere reden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA